

paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému právo a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sporové strany uzavreli zmluvu o preprave vecí podľa § 610 Obchodného zákonníka, na základe ktorej sa žalobca zaviazal vykonať pre žalovaného prepravu tovaru, keď z medzinárodných nákladných listov vyplýva, že nakladanie tovaru sa uskutočnilo na Ukrajine a miestom vykladania tovaru bolo Slovensko - obec Horné Saliby ulica Hlavná 1088, na základe ktorej žalobca vyúčtoval žalovanému prepravné v sume 27.574,10 eur, čo nebolo v konaní sporné.

V konaní nebolo sporné, že žalobca listom zo dňa 2.10.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie ceny prepravy spolu v sume 27.574,10 eur, ktorého obsahom bola špecifikácia neuhradených faktúr. Žalobca vyúčtoval žalovanému ceny prepravy faktúrami: Faktúra č. D2017096, zo dňa 03.07.2017, splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017097, zo dňa 03.07.2017, splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017100, zo dňa 03.07.2017, splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017101, zo dňa 03.07.2017, splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. S20170140, zo dňa 07.07.2017, splatná 21.07.2017 v sume 2.103,30 eur; Faktúra č. D2017130, zo dňa 01.08.2017, splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017131, zo dňa 01.08.2017, splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017132, zo dňa 01.08.2017, splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017133, zo dňa 07.08.2017, splatná 21.08.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. S20170150, zo dňa 14.08.2017, splatná 28.08.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017142, zo dňa 30.08.2017, splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017143, zo dňa 30.08.2017, splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017144, zo dňa 30.08.2017, splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra č. D2017145, zo dňa 30.08.2017, splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; Faktúra D2017146, zo dňa 30.08.2017, splatná 13.09.2017 v sume 2.090,30 eur.

Obchodná spoločnosť WE TRADE s.r.o. Cintorínska 9, Bratislava listom zo dňa 30.11.2017 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky oznámila žalobcovi, že dňa 30.11.2017 bola uzatvorená medzi spoločnosťou WE TRADE s.r.o., so sídlom Cintorínska 9, Bratislava IČO: 48 050 288 ako postupcom a spoločnosťou EU Poultry s.r.o. so sídlom Horné Saliby, ulica Hlavná 1088, IČO: 50 634 721 ako postúpikom, Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola pohľadávka spoločnosti WE TRADE s.r.o. voči žalobcovi vo výške 17.820 eur.

Žalovaný listom označeným ako „Oznámenie o započítaní“ zo dňa 30.11.2017 oznámil žalobcovi, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky spoločnosti WE TRADE s.r.o. - nároku na náhradu škody, ktorá vznikla na tovare prepravovanom žalobcom, žalovaný eviduje voči žalobcovi pohľadávku vo výške 17.820 eur, a že žalovaný má voči žalobcovi na základe zmluvy o prepravných služieb zo dňa 2.6.2017 dlh vo výške 27.574,10 eur a to na základe faktúr č. D2017096 splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017097 splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017100 splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017101 splatná 17.07.2017 v sume 1.798,50 eur; S20170140 splatná 21.07.2017 v sume 2.103,30 eur; D2017130 splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017131 splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017132 splatná 15.08.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017133 splatná 21.08.2017 v sume 1.798,50 eur; S20170150 splatná 28.08.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017142 splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017143 splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017144 splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017145 splatná 13.09.2017 v sume 1.798,50 eur; D2017146 splatná 13.09.2017 v sume 2.090,30 eur. Zároveň žalovaný oznámil žalobcovi, že v zmysle § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka využíva svoje právo a započítava vzájomné pohľadávky, ktoré sú spôsobilé na započítanie s tým, že finančný rozdiel medzi pohľadávkou žalovaného a pohľadávkou žalobcu voči žalovanému predstavuje sumu 9.754,10 Eur v prospech žalobcu, a že k započítaniu došlo dňom, kedy sa pohľadávky stretli, t.j. dňom 25.11.2017.

Z listiny zo dňa 30.11.2017 označenej ako „Oznámenie o započítaní“ vyplýva, že spoločnosť WE TRADE s.r.o. oznámila žalobcovi, že dňa 25.5.2017 jej vznikla škoda v súvislosti s prepravou tovaru a to chladeného kuracieho mäsa vo výške 25.014 eur, ktorú škodu spôsobil žalobca, keď náhrada škody bola uplatnená listom zo dňa 14.8.2017 a následne bola doručená škodová faktúra č. P 20 17 001 s dátumom vystavenia 14.8.2017 a dátumom splatnosti 19.8.2017, ktorá však uhradená nebola a pohľadávku spoločnosti WE TRADE s.r.o. voči spoločnosti SLOVTRANSAUTO s.r.o. predstavuje sumu 25.014 eur. Spoločnosť WE TRADE s.r.o., ďalej uviedla, že dlhuje spoločnosti žalobcu sumu 7.194 eur. Na základe započítania dlh žalobcu voči spoločnosti WE TRADE s.r.o. činí 17.820 eur.

Žalobca listom zo dňa 2.2.2018 oznámil spoločnosti WE TRADE s.r.o., že neuznáva požiadavku tejto spoločnosti na náhradu škody vo výške 25.014 eur a nesúhlasí s jednostranným započítaním pohľadávok, pretože na takýto postup nie sú splnené zákonné predpoklady, keď podľa žalobcu neexistuje pohľadávka voči spoločnosti SLOVTRANSAVTO s.r.o.

Ust. § 580 Občianskeho zákonníka je treba aplikovať aj na vzťahy upravené Obchodným zákonníkom. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že uzavreli prepravné zmluvy, na základe ktorých žalobca vykonával prepravu tovaru pre žalovaného a následne mu vystavoval faktúry, ktorými vyúčtoval prepravné, ktoré však žalovaný neuhradil, a že dlh žalovaného voči žalobcovi z neuhradených faktúr predstavoval žalovanú sumu 27.574,10 eur.

Medzi sporovými stranami bolo sporné, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti WE TRADE s.r.o. na žalovaného, či táto pohľadávka vôbec existovala a či došlo k platnému započítaniu pohľadávok medzi sporovými stranami, ktorú učinil žalovaný jednostranným započítaním.

Podľa názoru súdu prvej inštancie, zo započítacieho prejavu žalovaného nie je možné určiť, ktoré z 15 faktúr sa majú týmto započítaním uhradiť, a ktoré faktúry zostávajú neuhradené. Z tohto prejavu vôle nie je možné zistiť, či započítavaná suma 17.800 eur sa započítava pomerne na každú faktúru alebo nejakým iným spôsobom. Súd teda dospel k záveru, že započítanie žalovaného je neplatný právny úkon. Podľa názoru súdu prvej inštancie, nie je ani dostatočne identifikovaná pohľadávka, ktorá mala byť žalovanému postúpená, nie je pri nej uvedené o akú škodu sa malo jednáť, kedy ku škode došlo, na základe akých skutkových okolností mala vzniknúť.

Aj podľa rozsudku NS ČR zo dňa 18.2.2009 sp. zn. 23 Odo 932/2006 prejav vôle smerujúci k započítaniu musí byť určitý do tej miery, aby bolo z neho možné jednoznačne určiť, ktoré pohľadávky a do akej výšky započítaním zanikajú. Tento záver učinil tiež Vrchný súd v Prahe v rozsudku zo dňa 9.6.2003 sp.zn. 9 Cmo 109/2003. Obdobne to judikoval i NS ČR v uznesení zo dňa 23.2.2005 sp. zn. 29 Odo 174/2004, v rozsudku zo dňa 10.4.2008 sp. zn. 32 Cdo 3082/2007 v uznesení zo dňa 16.7.2008 sp. zn. 29 Odo 1021/2006. V týchto rozhodnutiach je konštatované, že keď z prejavu vôle žalovaného sa nedá určiť, ktoré pohľadávky zápočtom zanikli, je nutné konštatovať, že započítanie je neurčité a je teda podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. V týchto intenciách rozhodol aj Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 22.11.2017 sp.zn.17 Co 226/2016 pričom poukázal na rozsudok NS ČR 23 Odo 932/2006.

Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 21.5.2018 na sumu 9.754,10 eur a do poznámky k platbe uviedol: „Úhrada Fa za rok 2017“ bez akejkoľvek ďalšej špecifikácie, kde by bol uvedený variabilný symbol alebo číslo faktúr, na ktoré sa má platba započítavať.

Žalobca započítal uhradenú sumu podľa § 330 ods. 1,2 Obchodného zákonníka najprv na úroky všetkých faktúr z roku 2017 a potom postupne na splnenie záväzku podľa ich splatnosti, nakoľko poskytnuté plnenie nestačilo na splnenie všetkých záväzkov. Žalobca zo sumy uhradenej žalovaným započítal na úroky z omeškania celkovo sumu 1.879,70 eur. Išlo o úroky z omeškania z týchto faktúr: 136,14 eur podľa faktúry č. D2017096, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 18.7.2017 do 21.5.2018, 136,14 eur podľa faktúry č. D2017097, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 18.7.2017 do 21.5.2018, 136,14 eur podľa faktúry č. D2017100, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 18.7.2017 do 21.5.2018, 136,14 eur podľa faktúry č. D2017101, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 18.7.2017 do 21.5.2018, 157,14 eur podľa faktúry č. S20170140, zo dňa 7.7.2017, splatná dňa 21.7.2017 na sumu 2.103,30 eur za obdobie od 22.7.2017 do 21.5.2018, 123,28 eur podľa faktúry č. D2017130, zo dňa 1.8.2017, splatná dňa 15.8.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 16.8.2017 do 21.5.2018, 123,28 eur podľa faktúry č. D2017131, zo dňa 1.8.2017, splatná dňa 15.8.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 16.8.2017 do 21.5.2018, 123,28 eur podľa faktúry č. D2017132, zo dňa 1.8.2017, splatná dňa 15.8.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 16.8.2017 do 21.5.2018, 120,62 eur podľa faktúry č. D2017133, zo dňa 7.8.2017, splatná dňa 21.8.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 22.8.2017 do 21.5.2018, 117,52 eur podľa faktúry č. S20170150, zo dňa 14.8.2017, splatná dňa 28.8.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 18.7.2017 do 21.5.2018, 110,42 eur podľa faktúry č. D2017142, zo dňa 30.8.2017, splatná dňa 13.9.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 31.8.2017 do 21.5.2018, 110,42 eur podľa faktúry č. D2017143, zo dňa 30.8.2017, splatná dňa 13.9.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 31.8.2017 do 21.5.2018, 110,42 eur podľa faktúry č. D2017144, zo dňa 30.8.2017, splatná dňa 13.9.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 31.8.2017 do 21.5.2018, 110,42 eur podľa faktúry č. D2017145, zo dňa 30.8.2017, splatná dňa 13.9.2017 na sumu 1.798,50 eur za obdobie od 31.8.2017 do 21.5.2018, 128,34 eur podľa faktúry č. D2017146, zo dňa 30.8.2017, splatná dňa 13.9.2017 na sumu 2.090,30 eur za obdobie od 31.8.2017 do 21.5.2018.

Na započítanie na istinu zostala zo sumy uhradenej žalovaným suma 7874,10 eur. Žalobca započítal zvyšnú sumu na úhradu záväzkov podľa ich splatnosti: sumu 1.798,50 eur na faktúra č. D2017096, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur, sumu 1.798,50 eur na faktúra č. D2017097, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur, sumu 1.798,50 eur na faktúra č. D2017100, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 Eur, sumu 1.798,50 eur na faktúra č. D2017101, zo dňa 3.7.2017, splatná dňa 17.7.2017 na sumu 1.798,50 eur. Úhrada týchto štyroch faktúr predstavuje sumu spolu 7.194 eur. Na započítanie teda zostala ešte suma 680,40 eur. (7.874,40-7.194). Túto žalobca započítal na istinu podľa faktúry č. S2017140 zo dňa 7.7.2017, splatnú dňa 21.7.2017 na sumu 2.103,30 eur. Neuhradená časť faktúry č. S2017140 tak po započítaní zvyšnej sumy 680,40 eur predstavuje sumu 1.422,90 eur. (2103,30-680,40)

Teda žalobca celkom na istinu započítal sumu 7.874,40 eur (680,40 eur + (4 x 1798,50 eur)) a na úroky z omeškania sumu 1.879,70 eur. Spolu to predstavuje sumu 9.754,10 eur (7.874,40 eur + 1.879,70 eur), ktorú uhradil žalovaný žalobcovi dňa 21.5.2018.

Pôvodne bola žalovaná suma 27 574,10 eur. Na istine bola uhradená suma 7.874,40 eur (zaplatené žalovaný 9754,10 - úroky 1879,70 eur) a v tejto časti vzhľadom na späťvzatie žaloby súd v zmysle § - u 145 ods. 2 C.s.p. konanie zastavil.

Súd prvej inštancie v zmysle § 182 C.s.p. po tom, čo sa skončilo dokazovanie vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Žalovaná strana pri záverečnej reči uviedla, že súdu predloží dôkaz o existencii pohľadávky, o tom, že je riadne evidovaná v účtovníctve a tiež predloží celú komunikáciu ohľadne vzniku škodovej udalosti, ktoré predchádzali vzniku tejto pohľadávky. Podľa § 153 ods. 1,2 C.s.p. strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo zariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie opierajúc sa o sudcovskú koncentráciu konania súd nevykonal dôkaz a to aj z toho dôvodu, že tento dôkaz by nemal vplyv na rozhodnutie v spore.

Zo žalovaným uhradenej sumy 9.754,10 eur bola platba započítaná aj na úroky z omeškania zo všetkých faktúr od počiatku omeškania do 21.5.2018. Predmetom konania sú tak úroky z omeškania za neuhradené faktúry od 22.5.2018 (suma 1879,70 eur zaplatená 21.5.2018) do zaplatenia. V zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka má žalobca nárok na úrok z omeškania. Úrok z omeškania je podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka podľa Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. o 9 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania. Omeškaním dlžníka vznikla veriteľovi okrem nárokov podľa § 369 Obchodného zákonníka aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keď výška paušálnej náhrad je daná v § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. a je vo výške 40 eur.

5. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu a žiadal, aby súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolateľ namietal, že súd nesprávne právne posúdil neplatnosť postúpenia pohľadávky z WE TRADE, s.r.o. na žalovaného, ktoré spočíva v nesprávnom skutkovom zistení, keď pre platnosť postúpenia pohľadávky je irelevantný právny dôvod jej vzniku a to s poukazom na odbornú literatúru: Števček, M., Dulak A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, s. 1803, v zmysle ktorej náležitosťami Zmluvy o postúpení pohľadávky sú „podpismi potvrdená vyjadrená vôľa účastníkov previesť pohľadávku, náležité označenie zmluvných strán a predmetu postúpenia“.

Podľa Števček, M., Dulak A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, s. 1810 - ÚS 640/2014 „Racionálne uvažovanie nemôže viesť k záveru, že za situácie, keď postupca, postupník a dlžník nemajú žiadnu pochybnosť o tom, že aké pohľadávky, z akého právneho dôvodu a v akej výške boli predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok, do týchto právnych vzťahov vstúpi súd, ktorý prednesie svoju vlastnú predstavu o tom, či je zmluva v jej predmete dostatočne určitá.

Podľa Števček, M., Dulak A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 - 880. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015, s. 1811 - NS ČR 33 Odo 1118/2003 „Zmluva o postúpení pohľadávky nie je neplatná, ak v nej nie je vyjadrený právny dôvod postupovanej pohľadávky.“

Žalobca na pojednávaní dňa 04.10.2018 namietal, že žalovaný nepreukázal existenciu Zmluvy o postúpení pohľadávok, čo žalovaný považuje za účelové tvrdenie, nakoľko žalovaný doložil do spisu Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017, čo je konštatované aj v rozsudku a teda súd bol oboznámený aj s tým, že WE TRADE, s.r.o. listom z 30.11.2018 oboznámil žalobcu s postúpením pohľadávky vo výške 17.820 eur. V tejto súvislosti poukázal na § 524 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Žalovaný je toho názoru, že v zmluve o postúpení pohľadávky je postúpená pohľadávka dostatočne identifikovaná, je pri nej uvedené, o akú škodu sa malo jednať, kedy ku nej došlo, na základe akých skutkových okolností mala vzniknúť, navyše v zmysle judikatúry nie je potrebné v zmluve o postúpení pohľadávky uvádzať právny dôvod, ako to vytkol súd. Súd opomenul vyhodnotiť, že súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávky bola aj neoddeliteľná Príloha č. 1, z ktorej je zrejmé, že postupovaná pohľadávka je dostatočne identifikovaná, je uvedené, o akú škodu sa malo jednať, kedy ku škode došlo a na základe akých skutkových okolností mala vzniknúť, nakoľko súčasťou Prílohy sú dokumenty: Odpoveď na list zo dňa 02.08.2017 a zo dňa 14.08.2017, žiadosť o náhradu škody, faktúra č. P2017001, Zmluva o poskytovaní prepravných služieb zo dňa 29.03.2017, objednávka prepravy zo dňa 25.05.2017, komunikácia s príslušným správnym orgánom, komunikácia so závozom dodávateľa ohľadne výšky škody.

Súd prvej inštancie ďalej v rozsudku uviedol, že započítací prejav je neplatný a odvolateľ má za to, že posúdenie súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom skutkovom zistení a v nesprávnom právnom posúdení veci. Súd vychádza a odkazuje z rozhodnutí súdov Českej republiky, keď v tejto súvislosti odvolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.10.2017 sp. zn. 6Cdo/129/2017, v ktorom sa uvádza s prihliadnutím na čl. 3 Základných princípov C.s.p., že do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú.

Žalovaný uviedol s poukazom na Števek, M., Dulak A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 580. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2015 s. 2049, že „Kompenzačný právny úkon musí mať písomnú formu, avšak musí spĺňať zákonom ustanovené náležitosti platnosti právneho úkonu. V tomto prípade pôjde najmä o náležitosti prejavu vôle smerujúce k započítaniu, ktorý musí byť dostatočne určitý predovšetkým vo vzťahu k tomu, ktorú pohľadávku z ktorého právneho vzťahu v akej výške započítava, ako aj vo vzťahu k tomu, proti ktorej pohľadávke dlžníka ako veriteľa sa jej dlh započítava. Podľa názoru žalovaného, zápočet t.j. právny úkon, ktorým započítal pohľadávky, je určitý, nakoľko obsahuje dostatočný prejav vôle k započítaniu, nakoľko je z neho zrejmé, ktoré pohľadávky sa započítavajú, z ktorého právneho vzťahu a v akej výške sa započítavajú, a vzťah k tomu, proti ktorej pohľadávke dlžníka ako aj veriteľa sa dlh započítava. U žalobcu pohľadávky účtovne špecifikované a uvedené v zápočte podľa splatnosti vo faktúrach a u žalovaného pohľadávky účtovne špecifikované vo faktúre č. P2017001. Záver súdu, že zápočet je neplatný, lebo z prejavu vôle nie je možné zistiť, či započítavaná suma 17.820,- eur sa započítava pomerne na každú faktúru alebo nejakým iným spôsobom je nesprávny. Písomná forma nevyžaduje pre platnosť započítania a teda prípadná písomná absencia takejto špecifikácie postupnosti započítania faktúr je vzhľadom na existenciu zákonnej domnienky úhrady peňažného dlhu nadbytočná. S prihliadnutím na to, že v písomnom prejave zápočtu sú pohľadávky žalobcu, voči ktorým žalovaný použil kompenzačnú námietku zoradené vzostupne je možné zistiť, akým pomerom sa započítala suma 17.820,- eur na tú ktorú faktúru žalobcu navyše, ak žalovaný mal na kompenzáciu len jednu faktúru. Medzi žalobcom a žalovaným je obchodnoprávny vzťah a teda je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a súd sa nevysporiadal s ust. § 330 Obchod. zák. len naopak, použil judikatúru českých súdov.

Odvolateľ má za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to odkazom na neodôvodnenie nepristúpenia a ďalšieho dokazovania. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 04.10.2018 uviedla, že žalovaný má za to, že pohľadávka bola postúpená a započítaná platne a žalobca vie, z akého právneho titulu vznikla, avšak keďže došlo k rozporovaniu jej vzniku žalovaný doloží súdu pôvod pohľadávky ako aj celú komunikáciu ohľadom vzniku škodovej udalosti predchádzajúcej jej vzniku spolu s preukázaním jej riadnej evidencie v účtovníctve. Súd následne na predmetnom pojednávaní prijal uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené a zamietol ďalšie dokazovanie bez akéhokoľvek racionálneho právneho zdôvodnenia. V tejto súvislosti poukázal na sudcovskú koncentráciu konania, avšak podmienkou je, aby súd v rozhodnutí v merite vecne náležite odôvodnil neprihliadnutie na včas neuplatnené prostriedky. Žalovaný má za to, že odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore s uvedenými pravidlami a preto je možné považovať za arbitrárne.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Odvolacie dôvody ako vymedzuje žalovaný nie sú dané, odvolanie je súhrnom vyjadrení prednesených počas konania. Pokiaľ sa týka výroku o zastavení konania, žalovaný nie je povinný oprávnený podať odvolanie s poukazom na § 359 C.s.p. Judikatúra, na ktorú poukazuje žalovaný je aplikovateľná na prípady, keď postupca, postupník a dlžník nemajú žiadnu pochybnosť o tom, že aké pohľadávky, z akého právneho dôvodu a v akej výške boli predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok. Za žiadnych okolností v tomto prejednávacom spore takýto stav nenastal. Žalobca od počiatku popiera existenciu pohľadávky, ktorá mala byť postúpená, nakoľko je fiktívna a účelová. Zmluvu o postúpení pohľadávok ako aj prílohy žalovaný v konaní nepredložil. Zo strany súdu mu bol poskytnutý dostatočný časový priestor na protokolovanie dôkazov na svoju obranu, avšak žalovaný bol v tomto smere pasívny. Vytýkať súdu, že opomenul vyhodnotiť, že z vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu vyplýva, že súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola jej neoddeliteľná príl. č. 1 považuje žalobca za absurdné, keďže ani žalobca ani súd nemali možnosť sa s obsahom zmluvy a jej prílohami oboznámiť. Nesprávna je námietka žalovaného je, keď vytýkal súdu, že nesprávne poukazuje na rozhodnutia súdov Českej republiky, keď citácia uznesenia Najvyššieho súdu SR je irelevantná, nakoľko toto rozhodnutie rieši, čo možno považovať za ustálenú prax dovolacieho súdu s poukazom na § 421 C.s.p. Avšak na správnosť rozsudku to nemá žiadnym vplyv. Žalovaný si zrejme mylí hmotnoprávne započítanie pohľadávok, ku ktorému malo podľa jeho tvrdení dôjsť a kompenzačnú námietku ako prostriedok procesnej obrany. následne súdu vytýka, že bez uvedenia dôvodu návrh žalovaného na vykonanie dôkazu ohľadom aplikácie kompenzačnej námietky odmietol. Táto námietka je pre žalobcu nezrozumiteľná. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že zo započítanie je možné určiť, ktoré z 15-tich faktúr sa majú započítaním uhradiť, avšak sám priamo neuvádza, ako konkrétne k úhrade došlo, t.j. kedy a v akej výške bola tá ktorá faktúra uhradená. V rozpore s tým poukazuje na nevykonanie dôkazov ohľadom údajnej kompenzačnej námietky. Neurčitost' započítania je podľa názoru žalobcu v tomto spore sekundárnym dôvodom jeho neplatnosti. Primárne neplatnosť započítania spôsobuje neexistenciu postúpenej pohľadávky. Žalovaný až v rámci záverečnej reči uviedol, že súdu predloží dôkazy o existencii predmetnej pohľadávky. Súd postupoval správne, keď na tento návrh neprihliadol, nakoľko bol s poukazom na § 153 C.s.p. jednoznačne oneskorený, nakoľko tieto dôkazy mohol žalobca predložiť už priamo s vyjadrením k žalobe.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na právnej argumentácii, ktorú uviedol v odvolaní, keď navyše uviedol, že žalobca prvýkrát namietol skutočnosť, že postúpená pohľadávka neexistuje na pojednávaní dňa 04.10.2018, na čo žalovaný reagoval bezodkladne, a preto na pojednávaní navrhla vykonať tento dôkaz (nesprávne, nakoľko to namietala už vo vyjadrení k odpore).

8. Podľa ust. § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 C.s.p. možno odvolanie odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 373 ods. 1 C.s.p. ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

Podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Civilný sporový poriadok upravuje náležitosti odvolania v ust. § 363 tak, že v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolateľ môže rozsah, v akom rozhodnutie napáda, rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.), a rovnako do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie (ust. § 365 ods. 3 C.s.p.). Súd má povinnosť vyzvať odvolateľa, ak jeho odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučiť ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd však na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva (ust. § 373 ods. 1 C.s.p.).

Podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Odvolací súd zistil, že odvolanie žalovaného proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie 7.874,40 eur (výrok I. napadnutého rozsudku) neobsahuje žiadne odvolacie dôvody, nakoľko žalovaný voči rozhodnutiu o čiastočnom zastavení konania neuviedol ani jeden dôvod, prečo považuje za nesprávne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení časti konania z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby ako procesnej podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (§ 365 ods. 1 C.s.p.) a v tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva a to ani vtedy, ak odvolanie neobsahuje žiadny odvolací dôvod. Odvolacie dôvody môže odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod, a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd odvolanie bez ďalšieho odmietne, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

Nakoľko odvolanie žalovaného proti výroku I. napadnutého rozsudku neobsahovalo žiadny odvolací dôvod, pričom pre túto vadu odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať, odvolací súd odvolanie žalovaného v tejto časti podľa ust. § 386 písm. d) C.s.p. odmietol.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje si to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V prípade podaného odvolania dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať.

11. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 27.574,10 eur s prísl. na základe zmluvy o preprave uzavretej medzi sporovými stranami podľa § 610 obchodného zákonníka, ktorý nárok nebol v konaní sporný. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že pohľadávka žalobcu v sume 17.820 eur zanikla započítaním s jeho pohľadávkou voči žalobcovi, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 od spoločnosti WE TRADE s.r.o., so sídlom Cintorínska 9, Bratislava IČO: 48 050 288.

Žalobca už vo vyjadrení k odporu (č.l. 106-107) namietal neexistenciu pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v sume 17.820 eur, keď uvádzal, že nemal ani nemá záväzok voči spol. WE TREADE, s.r.o. a teda táto spoločnosť nemohla na žalovaného nikdy platne postúpiť pohľadávku voči žalobcovi v sume 17.820 eur, na čo žalobca opakovane žalovaného upozornil a to listom adresovaným žalovanému zo dňa 07.02.2018 (č.l. 110), ako aj listom zo dňa 2.2.2018 (č.l. 108), v ktorých žalobca žalovanému oznámil, že nesúhlasí s jednostranným započítaním pohľadávok s odôvodnením, že neexistuje pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, ktorá by bola spôsobilá na započítanie, a preto je neopodstatnená námietka odvolateľa, že žalobca až vo vyjadrení k odvolaniu namietal existenciu jeho pohľadávky voči žalobcovi v sume 17.820 eur.

Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z ust. § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

V prípade, že postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, dlžník nemá v zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, čo platí bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla.

V konaní nebolo sporné, že spoločnosť WE TRADE s.r.o. ako postupca oznámila žalobcovi listom zo dňa 30.11.2017, že pohľadávku, ktorú má voči žalobcovi v sume 17.820 eur postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 na žalovaného, čím si postupca splnil svoju notifikačnú povinnosť a to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná.

Podľa § 529 ods. 1 Obchodného zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky.

Nakoľko žalobca od začiatku konania opakovane namietal, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pohľadávky, ktorá mala byť spoločnosťou WE TRADE s.r.o. postúpená na žalovaného, ktorú pohľadávku ani dostatočne neidentifikoval, keď ani neuviedol, na základe akých skutkových okolností mala vzniknúť, a teda nemohlo dôjsť k zániku pohľadávky žalobcu voči žalovanému jednostranným započítaním pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v sume 17.820 eur, potom žalovaný, ktorý sa ocitol v postavení veriteľa, mal povinnosť preukázať existenciu pohľadávky v sume 17.820 eur titulom náhrady škody. Obrana žalovaného, že žalobca vie, z akého titulu vznikla pohľadávka u spoločnosti, ktorá ju postupovala, je potom neúčinná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaný v konaní zmluvu o postúpení pohľadávky ani jej prílohy nepredložil ako tvrdil v odvolaní, a preto jeho tvrdenia, že v zmluve o postúpení pohľadávky je postúpená pohľadávka dostatočne identifikovaná, a že je pri nej uvedené, o akú škodu sa malo jednať, kedy ku nej došlo, na základe akých skutkových okolností mala vzniknúť, žalovaný nepreukázal. Potom je neopodstatnená aj námietka odvolateľa, že súd opomenul vyhodnotiť, že súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávky boli aj prílohy a to Odpoveď na list zo dňa 02.08.2017 a zo dňa 14.08.2017, žiadosť o náhradu škody, faktúra č. P2017001, Zmluva o poskytovaní prepravných služieb zo dňa 29.03.2017, objednávka prepravy zo dňa 25.05.2017, komunikácia s príslušným správnym orgánom, komunikácia so závodom dodávateľa ohľadne výšky škody, na základe ktorých mala byť podľa názoru odvolateľa postupovaná pohľadávka dostatočne identifikovaná.

Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, čo znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určenom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje za zákonom ustanovených podmienok procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávných účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Koncentrácia konania má za následok osobitné procesnoprávne sankcie v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu za to, že strana porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškania procesného úkonu ospravedlní, alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky. Ustanovenie § 153 C.s.p. o sudcovskej koncentrácii konania je normatívnym vyjadrením základného princípu zakotveného v čl.5 CSP, podľa ktorého môže súd v rozsahu ustanovenom zákonom odmietnuť procesné úkony, ktoré vedú k nedôvodným prietahom v konaní. Ustanovenie § 153 C.s.p. ustanovuje právnu povinnosť a sankciu za jej porušenie. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie

skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany môže súd ospravedlniť na základe objektívnych kritérií (napr. právna zložitosť veci) alebo subjektívnych kritérií (napr. schopnosť účastníka rozpoznať potrebu tvrdiť určité skutočnosti).

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 132 ods. 1 C.s.p. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

Dokazovanie je procesným právom upravený postup súdu a strán, účelom ktorého je získanie poznatkov dôležitých pre rozhodnutie súdu, ktorými sa overuje ne/pravdivosť tvrdení v konaní. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je upravené v ust. § 132 a § 188 C.s.p., ktoré stanovuje dôkaznú povinnosť v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na procesnej strane sporu.

Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery účastník splnil svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Také hodnotenie dôkazov, ktoré vyznie v záver, že pravdivosť skutkových tvrdení nemožno potvrdiť ani vylúčiť, povedie k tomu, že rozhodnutie súdu vyznie nepriaznivo pre účastníka, ktorého pravdivosť tvrdení mala byť preukázaná (porov. rozsudok NS SR sp. zn. 6 MCdo 1/2010). Zjednodušene povedané, určitú skutočnosť možno považovať za dokázanú v konaní, ak sudca postupom podľa § 191 C.s.p. z vykonaných dôkazov nadobudne odôvodnené vnútorné presvedčenie o tom, že táto skutočnosť z týchto dôkazov a obsahu celého konania naozaj vyplýva.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalovaný tvrdí, že má pohľadávku voči žalobcovi v sume 17.820 eur titulom náhrady škody, ktorá mal byť postúpená na žalovaného zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti.

Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný v konaní nepreukázal existenciu pohľadávky, ktorú si chcel započítať s pohľadávkou žalobcu, keď bolo na žalovanom nárok na náhradu škody preukázať, keďže žalobca poprel skutkové tvrdenie žalovaného. Žalovaný ako veriteľ v spore neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o existencii nároku na náhradu škody voči žalobcovi, preto muselo rozhodnutie súdu vyznieť v jeho neprospech. Je nesporné, že žalovaný je v spore zastúpený advokátom, ktorému bolo doručené vyjadrenie žalobcu k odporu, pričom z obsahu spisu vyplýva, že právnomu zástupcovi žalovaného nič nebránilo postupom podľa § 167 ods. 3 C.s.p. uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, keď súd prvej inštancie nemal vo vzťahu k žalovanému ako strane sporu zastúpenej advokátom poučovaciú povinnosť v zmysle § 167 ods. 3 C.s.p., keďže jeho právo na princíp rovnosti zbraní bolo zachované, nakoľko tu bol splnený kvalifikačný predpoklad o vedomosti znalosti procesných práv a povinností a v tomto prípade sa preto mandukačná povinnosť súdu nevyžadovala. Navyše žalovaný bol poučený o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania spolu s doručením platobného rozkazu dňa 21.3.2018. Za danej situácie predloženie prostriedkov procesnej obrany zo strany žalovaného až na pojednávaní, nie je možné považovať za včasné, keď žalovaný ako strana sporu neuvádzal v spore také skutočnosti, ktoré mu bránili vykonať ich skôr, ak by konal starostlivo. Taktiež nie sú pravdivé tvrdenia žalovaného, že žalobca až vo vyjadrení k odvolaniu namietal existenciu jeho pohľadávky voči žalobcovi v sume 17.820 eur, čím odôvodňoval včasnosť návrhov na doplnenie dokazovania na pojednávaní dňa 25.8.2018, nakoľko žalobca už vo vyjadrení k odporu namietal spornosť žalovaným tvrdenej pohľadávky, ako je odôvodnené vyššie. Keďže neexistujú osobitné dôvody platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo

dôkazných návrhov až na pojednávaní nebolo včasné. Pokiaľ potom za daného stavu súd prvej inštancie oneskorené predloženie prostriedkov procesného obrany žalovaného neospravedlnil a neprihliadol na návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania prednesené až na pojednávaní, rozhodol v súlade s ustanovením o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 C.s.p., keďže by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Navyiac žalovaný ani v odvolaní nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o existencii spornej pohľadávky, ktorú chcel započítať s pohľadávkou žalobcu.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný v konaní nepreukázal existenciu pohľadávky, ktorú si chcel započítať s pohľadávkou žalobcu a žiadnym iným spôsobom nespochybnil nárok žalobcu, ktorý si uplatnil predmetnou žalobou, potom súd prvej inštancie správne dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu o zaplatenie 19.699,70 eur voči žalovanému, a preto odvolací súd viazaný odvolacími námietkami napadnutý rozsudok vo výroku II. ako vecne správny potvrdil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Nárok žalobcu na úroky z omeškania (jeho výšku a dátum, od kedy plynú), ktoré súd priznal žalobcovi tak, ako je uvedené vo výroku II. napadnutého rozsudku, žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok s odkazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka správny aj v tejto časti.

12. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

13. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď vyhovel žalobe žalobcu tak, ako je uvedené vo výroku II. napadnutého rozsudku, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti vrátane závislého výroku o trovách konania, ktoré rozhodnutie žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil, ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorí bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v rozsahu 100%. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 a § 421 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.